

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ເດືອນເມສາ 2012

ຜູ້ມີໃຈກະລຸນາຈະໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາຕອບແທນ

ໂດຍ ປະທານດິເດີ ແອັຟ ອຸກຄອບ
ທີ່ປຶກສາທິສອງໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທີ່ຮຸກແຮງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ບໍ່ດົນມານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຈົດໝາຍສະບັບໜຶ່ງຈາກ
ແມ່ຜູ້ເປັນຫ່ວງທີ່ໄດ້ຂໍໃຫ້ກ່າວຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ໃນຫົວຂໍ້ທີ່ເປັນປະໂຫຍດແກ່ລູກໆຂອງນາງ.
ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຫ່າງເຫີນຈາກກັນ, ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຊົາເວົ້ານຳກັນ. ຜູ້ເປັນແມ່ກໍມີຄວາມເຈັບປວດໃຈຫລາຍ.
ໃນຈົດໝາຍສະບັບນັ້ນ ນາງຄິດວ່າຂ່າວສານທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ນີ້ ອາດຊ່ອຍໃຫ້
ເຂົາເຈົ້າຄືນດີກັນ, ແລະ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເປັນໄປດ້ວຍດີ.

ຄຳຂໍຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຂອງແມ່ຄົນນີ້ໄດ້ເປັນການກະຕຸ້ນຮ່ວມໃສ່ກັບການກະຕຸ້ນຫລາຍເທື່ອທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ຮັບ ໃນຫລາຍເດືອນຜ່ານມານີ້ ວ່າຂ້າພະເຈົ້າຄວນກ່າວບາງຢ່າງໃນມື້ນີ້ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ທີ່ໜ້າເປັນຫ່ວງ
ຫລາຍ—ບໍ່ພຽງແຕ່ສຳລັບແມ່ຜູ້ກ້າຫານເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ສຳລັບຫລາຍຄົນໃນສາດສະໜາຈັກ, ແລະ
ສຳລັບຊາວໂລກນຳອີກ.

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປະທັບໃຈຫລາຍກັບສັດທາຂອງແມ່ຜູ້ມີຄວາມຮັກນີ້ ທີ່ຄິດວ່າຄຳປາໄສຂອງກອງ
ປະຊຸມໃຫຍ່ຈະຊ່ອຍ ແກ້ໄຂບັນຫາລະຫວ່າງລູກໆຂອງນາງ. ຂ້າພະເຈົ້າແນ່ໃຈວ່າ ນາງບໍ່ໄດ້ໝັ້ນໃຈກັບ
ຜູ້ກ່າວປາໄສ, ແຕ່ນາງໝັ້ນໃຈກັບ “ຄວາມບໍລິສຸດຂອງຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ,” ຫລາຍກວ່າ ຊຶ່ງມັນໄດ້ໃຫ້
ຜົນທີ່ມີອຳນາດແກ້ຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນຍິ່ງກວ່າ ... ສິ່ງໃດໆ.¹ ນາງເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າພຣະວິນຍານຈະ
ສຳພັດຫົວໃຈຂອງລູກໆຂອງທ່ານເດີ້.

ເນື້ອຄວາມສຳພັນຂາດໄປ

ຄວາມສຳພັນທີ່ເຄັ່ງຄັດ ແລະ ແຕກລ້າວມີມາແຕ່ດຶກດຳບັນ. ກາອິນໃນສະໄໝໂບຮານເປັນຄົນທຳອິດ
ທີ່ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຂຶ້ນຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມເຈດຕະນາຮ້າຍເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂອງລາວ. ລາວໄດ້ເກັບຄວາມອິດສາ
ບັງບຽດ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງໄວ້ໃນໃຈຂອງລາວ ແລະ ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກເຫລົ່ານີ້ກອງກັນຂຶ້ນ
ຈົນວ່າລາວໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ—ໄດ້ຂ້າງນ້ອງຊາຍຂອງລາວເອງ ແລະ ໄດ້ກາຍເປັນບິດາຂອງຄວາມຕົວະ.²

ນັບຕັ້ງແຕ່ໂບຮານນະການເປັນຕົ້ນມາ, ຄວາມຮູ້ສຶກອິດສາ ແລະ ຄວາມກຽດຊັງໄດ້ພາໄປສູ່ເລື່ອງລາວອັນໜ້າ
ໂສກເສົ້າຫລາຍທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດ. ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາຊູນຕໍ່ຕ້ານກັບດາວິດ, ແລະ ພວກລູກຊາຍຂອງ
ຢາໂຄບຕໍ່ຕ້ານກັບ ໂປເຊັບ ນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ, ເລມັນ ແລະ ເລນູເອນຕໍ່ຕ້ານກັບນິໄຟ, ແລະ ອາມາລີໄຄຢາ
ຕໍ່ຕ້ານກັບ ໂມໂຣໄນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າທຸກຄົນຢູ່ໃນໂລກນີ້ກໍເຄີຍປະເຊີນກັບຄວາມຮູ້ສຶກ ອັນພິບາດຂອງການຂັດແຍ້ງ,
ຄວາມແຄ້ນໃຈ, ແລະ ການແກ້ແຄ້ນ. ບາງທີຈະມີບາງເວລາທີ່ເຮົາຈະຮູ້ສຶກວ່າ ເປັນແນວນັ້ນ.
ເມື່ອເຮົາຮູ້ສຶກເຈັບປວດ, ໃຈຮ້າຍ, ຫລື ອິດສາ, ເຮົາມັກຈະກ່າວໂທດຄົນອື່ນ, ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ມັກຈະຄິດວ່າ
ເຂົາເປັນຝ່າຍຜິດ ເພື່ອປອບໃຈຕົນເອງກັບຄວາມບໍ່ພໍໃຈ.

ຄຳສອນ

ແນ່ນອນ, ເຮົາຮູ້ວ່າມັນເປັນສິ່ງບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ຄຳສອນແນ່ນແຈ່ມແຈ້ງ. ເຮົາທຸກຄົນເພິ່ງພາອາໄສພຣະຜູ້
ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ບໍ່ມີຄົນໃດສາມາດ ໄດ້ຮັບຄວາມລອດປາດສະຈາກພຣະອົງ. ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ
ແນ່ນເປັນນິດ ແລະ ນິລັນດອນ. ການໃຫ້ອະໄພສຳລັບບາບ ຂອງເຮົາມາເຖິງພ້ອມກັບເງື່ອນໄຂ. ເຮົາຕ້ອງ
ກັບໃຈ, ແລະ ເຮົາຕ້ອງເຕັມໃຈທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນ. ພຣະເປຊ໌ໄດ້ສອນວ່າ ຈົ່ງອະໄພໃຫ້ກັນແລະກັນ;
ເພາະຄົນທີ່ບໍ່ໃຫ້ອະໄພ ... ຈະຖືກກ່າວໂທດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ເພາະບາບທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່າ
ຈະຄົງຢູ່ກັບເຂົາ³ ແລະ “ຜູ້ມີໃຈກະລຸນາກໍເປັນສຸກ: ເພາະວ່າຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພຣະກະລຸນາຕອບແທນ.”⁴

ແນ່ນອນ, ຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ເບິ່ງຄືວ່າສົມເຫດສົມຜົນ—ເມື່ອໃຊ້ກັບຄົນອື່ນ. ເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ
ແລະ ງ່າຍດາຍວ່າ ມັນເປັນສິ່ງອັນຕະລາຍເມື່ອ *ກົນອິນ* ກ່າວໂທດ ແລະ ຄຽດແຄ້ນຢູ່. ແລະ ເຮົາບໍ່ມັກທີ່ຄົນອື່ນ
ມາກ່າວໂທດເຮົາ.

ແຕ່ເມື່ອກ່າວເຖິງອະຄະຕິ ແລະ ຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງເຮົາ, ສ່ວນຫລາຍເຮົາຈະຄິດວ່າ ຄວາມຄຽດແຄ້ນ ແລະ ການກ່າວໂທດຂອງເຮົາແມ່ນຖືກຕ້ອງ ແລະ ເໝາະສົມ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາບໍ່ສາມາດຫລຽວເຫັນໃຈຂອງຄົນອື່ນ, ແຕ່ເຮົາມັກຈະຄິດວ່າ ເຮົາຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ໃດມີເຈດຕະນາຮ້າຍ, ແມ່ນແຕ່ຮູ້ຈັກວ່າຜູ້ໃດບໍ່ດີ. ເຮົາມັກຈະຍົກເວັ້ນເມື່ອກ່າວເຖິງຄວາມຂົ່ມຂື່ນຂອງເຮົາ ເພາະເຮົາຮູ້ສຶກວ່າ, ໃນກໍລະນີຂອງເຮົາ, ເຮົາມີຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ເພື່ອດູຖູກຄົນອື່ນ.

ໃນຈິດໝາຍທີ່ອັກຄະສາວິກໂປໂລຂຽນເຖິງຊາວໂຮມ ເພິ່ນກ່າວວ່າ ຜູ້ທີ່ກ່າວໂທດໃສ່ຄົນອື່ນ “ບໍ່ມີຂໍ້ທີ່ຈະແກ້ຕົວ.” ທັນທີທີ່ເຮົາກ່າວໂທດໃສ່ຄົນອື່ນ, ເພິ່ນໄດ້ອະທິບາຍ, ເຮົາກໍກ່າວໂທດໃສ່ຕົນເອງ, ເພາະບໍ່ມີຄົນໃດປາດສະຈາກບາບ.⁵ ການປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ອະໄພ ເປັນບາບທີ່ຮ້າຍແຮງ—ອັນທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ເຕືອນບໍ່ໃຫ້ເຮັດ. ສານຸດສິດແທ້ໆຂອງພຣະເຊໂອກາດຕໍ່ຕ້ານກັນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃຫ້ອະໄພແກ້ກັນໃນໃຈຂອງພວກເຂົາ; ແລະ ເພາະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງທຸກທໍລະມານ ແລະ ຖືກຕີສອນຢ່າງຮຸນແຮງ.⁶

ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງເຮົາໄດ້ກ່າວຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ວ່າ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຜິດກັບສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄປນັ້ນ. ພຣະອົງຈະໃຫ້ອະໄພຜູ້ທີ່ພຣະອົງຈະໃຫ້ອະໄພ, ແຕ່ເຮົາຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອະໄພມະນຸດທັງປວງ.⁷

ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕື່ມຄຳອະທິບາຍເລັກນ້ອຍໃສ່ນຳ ຊິໄດ້ບໍ່? ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮຽກຮ້ອງເຮົາໃຫ້ອະໄພມະນຸດທັງປວງ—ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ຕ້ອງອະໄພໃຫ້ເຮົາເອງຄືກັນ. ບາງເທື່ອ, ໃນບັນດາຜູ້ຄົນຢູ່ໃນໂລກນີ້, ຕົວເຮົາເອງຄືຜູ້ທີ່ຍາກທີ່ຈະໃຫ້ອະໄພຫລາຍກວ່າຜູ້ໝົດ—ບາງທີເທົ່າກັບຄົນທີ່ລໍຖ້າໃຫ້ເຮົາອະໄພໃຫ້ເຂົາ—ຄືຄົນທີ່ເຮົາຫລຽວເຫັນຢູ່ໃນແວ່ນແຍງ.

ຈຸດສຳຄັນ

ຫົວຂໍ້ເລື່ອງການກ່າວໂທດຄົນອື່ນນີ້ ສາມາດນຳໄປສອນໄດ້ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳສອງຄຳ. ເມື່ອກ່າວເຖິງຄວາມກຽດຊັງ, ການເວົ້າຂວັນນິນທາ, ການບໍ່ຄຳນຶງ, ການຫົວເຍາະເຍີ້ຍ, ການຄຽດແຄ້ນ, ຫລື ການຢາກສ້າງຄວາມເຈັບປວດ—ຂໍໃຫ້ນຳໃຊ້ຄຳແນະນຳ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ຢຸດເຮັດ!

ມັນງ່າຍແທ້ໆ. ເຮົາພຽງແຕ່ຢຸດກ່າວໂທດຄົນອື່ນ ແລະ ປ່ຽນຄວາມຄິດທີ່ກ່າວໂທດ ແລະ ມີແຕ່ຄວາມຮູ້ສຶກດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະ ລູກໆຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າເປັນພຣະບິດາຂອງເຮົາ. ເຮົາເປັນລູກໆຂອງພຣະອົງ. ເຮົາເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຈະເອົາຄຳໃດມາກ່າວໃຫ້ແຈ້ງແຈ້ງ, ອ່ອນໂຍນ, ຊັກຊວນຫລາຍໄປກວ່າຄຳວ່າ *ຢ່າກ່າວໂທດຄົນອື່ນ* ເພື່ອເຮົາຈະຈິ້ມັນໄປຕະຫລອດ. ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຈິ້ມຮະຄຳຟີ, ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດພະຍາຍາມອະທິບາຍຄຳສອນ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຈິ້ມຮອຍຄຳທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຕິດຢູ່ຫ້າຍລົດໃນບໍ່ດົນນັ້ນອີກ. ມັນຕິດຢູ່ຫ້າຍລົດຄົນສິດຳ ແລະ ຜູ້ຂັບກໍເບິ່ງຄືວ່າເປັນຄົນແຂງກະດ້າງ, ແຕ່ຮອຍຄຳທີ່ຕິດຢູ່ໃນຫ້າຍລົດຂອງລາວໄດ້ສອນບົດຮຽນອັນສຳຄັນທີ່ວ່າ, “ຢ່າກ່າວໂທດຂ້ອຍ ເພາະຂ້ອຍໄດ້ເຮັດບາບທີ່ແຕກຕ່າງຈາກເຈົ້າ.”

ເຮົາຄວນຮັບຮູ້ວ່າ ເຮົາທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ—ວ່າເຮົາທຸກຄົນເປັນຄົນຂໍ້ຫານຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຮົາທຸກຄົນບໍ່ໄດ້ເປັນແນວນັ້ນບໍ່, ບໍ່ວ່າເວລາໃດກໍເວລາໜຶ່ງ, ທີ່ເຮົາໄດ້ເຂົ້າຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົນທູນຂໍພຣະຄຸນ? ເຮົາບໍ່ໄດ້ປາຖະໜາຈົນສຸດພະລັງຂອງຈິດວິນຍານບໍ່ສຳລັບຄວາມກະລຸນາ—ເພື່ອຂໍການໃຫ້ອະໄພສຳລັບຄວາມຜິດພາດທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດ ແລະ ບາບທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳ?

ເພາະເຮົາທຸກຄົນອາໄສໃນເພິ່ງພຣະກະລຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວເຮົາຈະປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາໄດ້ແນວໃດ ຊຶ່ງຕົວເຮົາເອງກໍພະຍາຍາມຈົນສຸດຂົດເພື່ອຈະໄດ້ຮັບມັນ? ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ເຮົາຈະບໍ່ໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນບໍ່, ຊຶ່ງຕົວເຮົາເອງກໍພະຍາຍາມຢາກໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພນັ້ນ?

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ

ມັນເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະເຮັດບໍ່?

ແນ່ນອນ.

ການໃຫ້ອະໄພຕົນເອງ ແລະ ຄົນອື່ນບໍ່ໄດ້ເປັນເລື່ອງງ່າຍ. ຕາມຈິງແລ້ວ, ສຳລັບເຮົາສ່ວນຫລາຍ ມັນຮຽກຮ້ອງການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງ ໃນການປະພຶດ ແລະ ໃນຄວາມຄິດຂອງເຮົາ—ແມ່ນແຕ່ການປ່ຽນແປງຈິດໃຈ. ແຕ່ເປັນຂ່າວດີ. “ການປ່ຽນແປງອັນໃຫຍ່ຫລວງ”⁸ ຂອງຈິດໃຈນີ້ແຫລະ ຄືສິ່ງທີ່ພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເປຊຸຄຣິດຢາກນຳມາສູ່ຊີວິດຂອງເຮົາ.

ຈະເຮັດໄດ້ແນວໃດ? ແມ່ນຜ່ານຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເມື່ອໃຈຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວບາງສິ່ງທີ່ດີ ແລະ ບໍລິສຸດຈະເກີດຂຶ້ນກັບເຮົາ. ເຮົາ
“ຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ: ແລະ ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາໂສກເສົ້າ.
“ເພາະທຸກຄົນທີ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າກໍມີໃຊ້ຕໍ່ໂລກ.”⁹

ເມື່ອເຮົາປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຄວບຄຸມຄວາມຄິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງເຮົາຫລາຍຂຶ້ນເທົ່າໃດ—
ແລ້ວເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງເຮົາຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນເຕີບໂຕຢູ່ໃນໃຈຂອງເຮົາຫລາຍ
ຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ—ງ່າຍຂຶ້ນທີ່ຈະຮັກຄົນອື່ນ ດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ. ເມື່ອເຮົາເປີດໃຈຂອງເຮົາ
ຕໍ່ແສງອາລຸນແຫ່ງຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວຄວາມມືດ ແລະ ຄວາມເຍືອກເຢັນຈະສະຫລາຍໄປ ແລະ
ຄວາມອິດສາບັງບຽດຈະລັບເລືອນໄປ.

ພຣະຄຣິດໄດ້ເປັນແບບຢ່າງໃຫ້ເຮົາສະເໝີມາ. ໃນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງເທົ່າໆກັບໃນຊີວິດຂອງພຣະອົງ,
ພຣະອົງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນເສັ້ນທາງ. ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ອະໄພແກ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍ, ຄົນຫຍາຍຄາຍ, ແລະ
ຄົນທີ່ຊອກຫາຮ້າຍ ແລະ ເພື່ອນຳຄວາມເຈັບປວດມາໃຫ້ພຣະອົງ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ ມັນເປັນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະຮັກຄົນທີ່ຮັກເຮົາ; ແມ່ນແຕ່ຄົນຊົ່ວຮ້າຍກໍສາມາດເຮັດ *ສິ່ງນັ້ນ* ໄດ້.
ແຕ່ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ສອນກົດທີ່ສູງກວ່ານັ້ນ. ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງຍັງດັງກ້ອງຢູ່ ເປັນເວລາຫລາຍສັດຕະວັດ
ແລະ ມັນແມ່ນສຳລັບເຮົາໃນທຸກວັນນີ້. ມັນແມ່ນສຳລັບທຸກຄົນທີ່ປາກເປັນສານຸສິດຂອງພຣະອົງ. ມັນແມ່ນ
ສຳລັບທ່ານ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ທີ່ວ່າ: “ຈົ່ງຮັກສັດຕູຂອງເຈົ້າ ແລະ ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ທີ່ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ.”¹⁰

ເມື່ອໃຈຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລ້ວເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ “ມີໃຈເມດຕາ ແລະ
ເອ້ນຄູ່ກັນ, ຈົ່ງຍົກໂທດໃຫ້ກັນ ແລະ ກັນດັງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກໂທດໃຫ້ທ່ານໃນພຣະຄຣິດນັ້ນ.”¹¹

ຄວາມຮັກອັນບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດສາມາດເອົາຄວາມແຄ້ນໃຈ ແລະ ຄວາມຄຽດແຄ້ນໄປຈາກຕາຂອງເຮົາໄດ້,
ປ່ອຍໃຫ້ເຮົາ ເຫັນຄົນອື່ນໃນທາງທີ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນເຫັນເຮົາ: ວ່າເຮົາມີຄວາມບົກຜ່ອງ ແລະ ບໍ່ດີພ້ອມ
ຜູ້ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ມີຄ່າຫລາຍກວ່າທີ່ເຮົາສາມາດຫລິງເຫັນໄດ້. ເພາະພຣະເຈົ້າຮັກເຮົາຫລາຍແທ້ໆ,
ເຮົາຈິ່ງຄວນຮັກ ແລະ ໃຫ້ອະໄພແກ່ຄົນອື່ນຄືກັນ.

ວິທີຂອງສານຸສິດ

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທີ່ຮັກແພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຈົ່ງໄຕ່ຕອງຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເພື່ອສຳຫລວດກວດກາຕົວທ່ານ:

ທ່ານເກັບຄວາມເຄືອງແຄ້ນຄົນອື່ນໄວ້ຢູ່ບໍ່ຕອນນີ້?

ທ່ານເວົ້າຂວັນນິນທາບໍ່, ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນ ເປັນຄວາມຈິງກໍຕາມ?

ທ່ານກົດກັນ, ເອົາຕົວອອກຫ່າງ, ຫລື ລົງໂທດຄົນອື່ນບໍ່ ເພາະສິ່ງທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດ?

ທ່ານລັກອິດສາບັງບຽດຄົນອື່ນບໍ່?

ທ່ານຢາກສ້າງຄວາມເຈັບປວດໃຫ້ບາງຄົນບໍ່?

ຖ້າທ່ານຕອບວ່າ ແມ່ນ ກັບຄຳຖາມຂໍ້ໃດຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ, ທ່ານຄວນນຳໃຊ້ຄຳແນະນຳສອງຄຳທີ່ວ່າ:
ຢຸດເຮັດ!

ຢູ່ໃນໂລກທີ່ກ່າວຫາ ແລະ ບໍ່ເປັນມິດນີ້, ມັນເປັນເລື່ອງງ່າຍທີ່ຈະເກັບເອົາກ້ອນຫີນ ແລະ ແກວ່ງໃສ່ຄົນອື່ນ.
ແຕ່ກ່ອນທີ່ເຮົາຈະເຮັດ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈິຈຳຄຳເວົ້າຂອງຄົນໜຶ່ງຜູ້ເປັນພຣະອາຈານ ແລະ ເປັນແບບຢ່າງແກ່ເຮົາວ່າ:
“ມິດຄົນໃດແດ່ໃນພວກເຈົ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບ, ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ທຳອິດແກວ່ງກ້ອນຫີນໃສ່”¹²

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງຖິ້ມກ້ອນຫີນຂອງເຮົາລົງ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາອ່ອນໂຍນ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາໃຫ້ອະໄພ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາເວົ້ານຳກັນຢ່າງສັນຕິ.

ຂໍໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າເຕັມຢູ່ໃນໃຈເຮົາ.

“ຈົ່ງເຮັດດີແກ່ທຸກຄົນ.”¹³

ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ສັນຍາວ່າ: “ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາ, ແລະ ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຈົ້າ ແລະ ໃນຕັກຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບ
ຕວງດ້ວຍເຄື່ອງຜອງຍັດສັນລົງແໜ້ນເຕັມລື້ນ, ເພາະວ່າພວກເຈົ້າຈະຕວງໃຫ້ເຂົາດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນໃດ
ພຣະເຈົ້າຈະຕວງໃຫ້ພວກເຈົ້າດ້ວຍເຄື່ອງຜອງອັນນັ້ນ.”¹⁴

ຄຳສັນຍານີ້ພຽງພໍແລ້ວບໍ່ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເອົາໃຈໃສ່ກັບການກະທຳດ້ວຍຄວາມອ່ອນໄຫວ, ໃຫ້ອະໄພ, ແລະ
ມີຄວາມໃຈບຸນ ແທນທີ່ຈະປະພຶດໃນທາງກົງກັນຂ້າມ?

ຂໍໃຫ້ເຮົາ, ໃນຖານະທີ່ເປັນສານຸສິດຂອງພຣະເຢຊູຄິດ, ຢ່າແກ້ແຄ້ນຜູ້ທີ່ເຮັດຜິດຕໍ່ເຮົາ.¹⁵ ຂໍໃຫ້ເຮົາບໍ່ຊອກຫາ
ແກ້ແຄ້ນ ຫລື ປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຄຽດແຄ້ນເອົາຂະນະເຮົາ.

“ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ການແກ້ແຄ້ນເປັນທຸລະຂອງເຮົາ; ເຮົາເອງຈະເປັນຜູ້ຕອບແທນ.

“ຖ້າສັດຕູຂອງເຈົ້າຢາກເຂົ້າ ຈົ່ງເອົາໃຫ້ລາວກິນ; ຖ້າລາວຢາກດື່ມນໍ້າ ຈົ່ງເອົາໃຫ້ລາວດື່ມ. ...

“ຢ່າໃຫ້ຄວາມຊົ່ວຂະນະເຈົ້າ, ແຕ່ຈົ່ງຂະນະຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ.”¹⁶

ຈົ່ງຈິຈຳໄວ້ວ່າ: ໃນທີ່ສຸດ, ຜູ້ມີໃຈກະລຸນາຈະໄດ້ຮັບພຣະກະລຸນາຕອບແທນ.¹⁷

ໃນຖານະທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສາດສະໜາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄິດແຫ່ງໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍ, ບໍ່ວ່າເຮົາຈະຢູ່
ໃສກໍຕາມ, ຂໍໃຫ້ເຮົາເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນວ່າ ເປັນຜູ້ຄົນທີ່ “ຮັກຊົງກັນແລະກັນ.”¹⁸

ຮັກຊົງກັນແລະກັນ

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ມັນມີຄວາມກຸ້ມໃຈ ແລະ ຄວາມ ໂສກເສົ້າຫລາຍພໍຢູ່ແລ້ວໃນຊີວິດນີ້ ຊຶ່ງເຮົາບໍ່
ຈຳເປັນນຳເອົາມາໃສ່ຕື່ມຈາກຄວາມດີດີ, ຄວາມຂົ່ມຂື່ນ, ແລະ ຄວາມເຄືອງແຄ້ນຂອງເຮົາ.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.

ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງເຮົາບໍ່ໄດ້ດີພ້ອມທຸກຢ່າງ.¹⁹ ຜູ້ຄົນຈະເຮັດສິ່ງທີ່ລົບກວນໃຈ, ໃຫ້ຜິດຫວັງ, ແລະ ໃຫ້ໃຈຮ້າຍ.
ໃນຊີວິດມະຕະນີ້ ມັນຈະເປັນແບບນັ້ນສະເໝີ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຮົາຕ້ອງປ່ອຍຄວາມບໍ່ພໍໃຈຂອງເຮົາໄປ. ພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນຈຸດປະສົງຂອງຄວາມ
ເປັນມະຕະນີ ທີ່ຈະຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະປ່ອຍສິ່ງເຊັ່ນນັ້ນໄປ. ນັ້ນຄືວິທີຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຈົ່ງຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ, ສະຫວັນເຕັມໄປດ້ວຍຜູ້ທີ່ມີສິ່ງນີ້ນຳກັນ: ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະໄພ. ແລະ
ເຂົາເຈົ້າໃຫ້ອະໄພ.

ຈົ່ງວາງພາລະອັນໜັກໜ່ວງຂອງທ່ານໄວ້ທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ. ຈົ່ງປ່ອຍການກ່າວໂທດ
ຄົນອື່ນໄປ. ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຄິດປ່ຽນ ແລະ ປົນປົວໃຈຂອງທ່ານ. ຈົ່ງຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ.
ຈົ່ງໃຫ້ອະໄພແກ່ກັນແລະກັນ.

ຜູ້ມີໃຈກະລຸນາຈະໄດ້ຮັບຄວາມກະລຸນາຕອບແທນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງນີ້ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຮັກຫລາຍທີ່ສຸດຈົນວ່າພຣະອົງໄດ້ເສຍສະລະ
ຊີວິດຂອງພຣະອົງເພື່ອເຮົາ, ເພື່ອເພື່ອນຂອງພຣະອົງ, ໃນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະເຢຊູຄິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ເບິ່ງ Alma 31:5.
2. ເບິ່ງ Moses 5:16-32.
3. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 64:9.

4. ມັດທາຍ 5:7.
5. ເບິ່ງ ໂຮມ 2:1.
6. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 64:8.
7. ເບິ່ງ Doctrine and Covenants 64:10; ເນັ້ນຄຳເນີ້ງ.
8. ໂມໄຊຢາ 5:2
9. 1 ໂຢຮັນ 5:3–4.
10. ມັດທາຍ 5:44; ເບິ່ງ ຂໍ້ທີ 45–47 ນຳອີກ.
11. ເອເຟໂຊ 4:32.
12. ໂຢຮັນ 8:7.
13. ຄາລາເຕຍ 6:10.
14. ລູກາ 6:38.
15. ເບິ່ງ ມັດທາຍ 5:39–41.
16. ໂຮມ 12:19–21.
17. ເບິ່ງ ມັດທາຍ 5:7.
18. ໂຢຮັນ 13:35.
19. ເບິ່ງ ໂຮມ 3:23.